

Kurátorky výstavy: Hana Buddeus, Erica Petrillo,
Johana Pošová

Produkce: Anna Davidová, Viktorie Vítů

Technická produkce: Pavel Matěj

Finance & office: Marie Rozmánková

Marketing, komunikace: Jan Hladoník

Sociální síť: Jan Faltus

Ředitelka spolku Fotograf: Markéta Kinterová

Překlad: Lenka Marie Čapková

Korektura: Jakub Hovorka

Doprovodný program: Viktorie Vítů

Fotograf Gallery
www.fotografgallery.cz

Sledujte nás
@fotograf.zone

Jungmannova 7
110 00 Praha 1

Projekt Fotograf Gallery je realizován s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky a v roce 2022 je podporován grantem hl.m. Prahy ve výši 700 000 Kč.

Poděkování: David Bláha, Dezider Buranovský, Simona Calboli, Alberta Lai, Václav Šafka, Vladimíra Večeřová

Státní fond kultury ČR

Fotograf Gallery

NEKONEČNÉ VAJÍČKO

Erica Curci, Lukáš Hofmann,
Pedro Neves Marques & HAUT,
Johana Pošová, Marie Tučková

30. 6. – 27. 8. 2022

Nekonečné vajíčko zkoumá – a oslavuje! – potenciál našich těl (a tedy i identit) se měnit, přeměňovat a znovaobjevovat.

Vystavené práce mapují naznačený terén, pojímaný jako území experimentu, ale i manipulace. Zabývají se tělesným materiélem – šupinami kůže, kusy masa, buněčnými tkáněmi, ale i nejrůznějšími sociálními konstrukty, které z těchto organických složek vytvářejí skutečné, vnímající bytosti.

Téma výstavy výrazně formoval fenomén tzv. kultivovaného masa, jehož výroba není založena na zabíjení zvířat, ale na kultivaci buněk v laboratoři, pomocí technologií známých z tkáňového inženýrství. Kultivované maso je často považováno za možné řešení environmentálních, etických a ekonomických problémů, spojených s tradičním chovem zvířat. Kromě těchto dosud neprokázaných benefitů tento nový fenomén představuje možnost, že by si maso mohl vyrábět každý doma. Jestliže si dokážeme představit, že si v nepříliš vzdálené budoucnosti budeme doma vyrábět hamburgery, můžeme také uvažovat o možnosti výroby jiných tkání – včetně lidského masa. Ve své podstatě je tedy kultivované maso metaforou naší schopnosti vládnout našimi těly a identitami a podílet se na jejich výrobě.

fotografgallery.cz

Nekonečné vajíčko se s pomocí fikce a s notnou dávkou spekulace zabývá tvořením a oddělováním těl a identit prostřednictvím množení, výroby a těžení biologické hmoty. Vystavená díla si pohrávají s tekutostí hranice mezi přirozeně zplozeným a uměle zhrozeným a ukazují těla a identity jako teritoriální stavební materiál.

The Polyphonic Womb [Polyfonní lúno], Marie Tučková, 2022
zvuk, instalace

Jak je příznačné pro mnohá z jejích děl, autorka v této práci rozvíjí motiv oslavy ženského těla jako zdroje kreativity, jež je obdařeno nezlonoucí vůlí a silou odolat jakémukoliv útlaku. Zve nás, abychom se pohodlně uvelebili v intimním prostoru určeném k setkávání, poslechu a četbě a abychom si užili Polyfonní lúno, místo, kde se rodí písňě.

Derma, Erica Curci, 2018
My New Second Skin [Moje nová druhá kůže], Erica Curci, 2021

Exuvia, Erica Curci, 2022
instalace s oděvy vyrobenými za použití kultur bakterií *Acetobacter xylinum* a bakteriální celulózy

Ve svojí umělecké tvorbě se Erica Curci soustřeďuje na ten nejsvrchnější obal těla: kůži. Její dílo koncepčně vychází z analýzy a následné reinterpretace *ekdyze*, biologických procesů ztráty a opětovného vytvoření vnější vrstvy tkáně některých organismů. V případě hadů produktům tohoto procesu říkáme *exuviae* podle spojení „sese exuunt“ – doslova to znamená, že se hadi „svlékají“. Experimentováním s biologickými materiály za použití bakteriálních kultur a bioaktivních látek rostlinného původu je Erica schopna vytvořit tkáně, které se nápadně podobají epidermis (nejsvrchnější vrstvě kůže).

Nekonečné vajíčko, Johana Pošová, 2022
digitální tisk na billboardový papír

Výchozím bodem tohoto cyklu fotografií je tzv. dlouhé vejce – válcovitý špalíček z vařených vajec, bez skořápkы. Tvar dlouhého vejce, které bylo uvedeno na trh v polovině sedmdesátých let, umožňuje rovnoramenné rozložení žloutku a díky tomu je možné z něj krájet totožná kolečka. Johaniny vtipné fotografie pracují se sadou symbolů, které jsou s vejci tradičně spojovány (plodnost, cykličnost, narození), a staví je na hlavu. Co se stane, když vajíčko uměle prodloužíme a začne připomínat falický tvar?

Meat is Not Murder [Maso není vražda], Pedro Neves Marques a HAUT, 2021

16mm film převedený na video, 5', 5.1 surround zvuk. S laskavým svolením umělců a Galleria Umberto di Marino. Vytvořeno pro Liverpolské bienále za podpory nadace Calouste Gulbenkian

Krátký film, který zobrazuje dilema, s kterým se potýká obhájce práv zvířat a zarytí vegan, když je konfrontován s možností jíst maso kultivované v laboratoři. Film, který je vtipný i děsivý zároveň, je prostoupen intimním a smyslovým vztahem k obrazům a hudbě a emotivně vypráví o tom, jak se těla – ať lidská či jiná – vytváří ve vědě nebo v předsudcích týkajících se toho, co je považováno za přirozené a co za nepřirozené. Film je součástí série *Medieval Bodies /Středověká těla/*, která odráží současné problémy související s queer reprodukcí a těhotenstvím, s obavami z umělých prvků v biotechnologických a s tekutostí mezi lidskými a nelidskými těly.

Skin Come Leather [Z kůže useň], Lukáš Hofmann, 2019

video
+ performance 30. června 2022

Kůže je porézní a zčásti prostupnou hranicí mezi tebou a mnou, je vystavena světu, a přitom vytváří bezpečný vnitřní prostor pro tělo, které ji obývá. Video, které je součástí většího projektu pro Společnost Jindřicha Chalupeckého, zkoumá kůži jako primární platformu, skrz kterou se těla setkávají a navzájem komunikují, a odhaluje se proces, kterým se kůže mění v useň.

Performance, která se konala při zahájení výstavy, je pro autorovu tvorbu netypická tím, že se nejednalo o velkolepou show s mnoha aktéry. Naopak, v suterénu galerie se odehrávala série poměrně intimních situací, vyzývající vždy jednoho diváka, aby se zapojil do otevřené fyzické konverzace s performerem.